

M 347

MOTION

Skogsbrukets inverkan på rennärningen

Ingen med rennärningen konkurrerande verksamhet om markanvändningen i Sápmi har så storskaligt och påtagligt som skogsbruket, särskilt storskogsbruket, negativt påverkat rennärningen.

Detta gäller idag och har pågått under i vart fall de senaste 30-40 åren. Exempel på sådana negativa effekter är väl kända och dokumenterade. Det gäller som exempel storskaliga kalavverkningar, slutavverkningar av viktiga hänglavförande gran- och tallskogar, radikala metoder för markberedning, gödsling, skogsbilvägar etc. Ja, listan kan göras än längre.

Även om det alltså finns kunskap och enskildheter har den summerade effekten för rennärningen – krympta betesmarker, merarbete i renskötelsarbetet till följd av uppsplittrade betesmarker, kostnader för den enskilde renägaren/vinterbetesgruppen för utfodring och för flyttning och extra bevakning mm – aldrig blivit samlat belysta och dokumenterade.

En ansats i den riktningen gjordes av den statliga Rennäringskommittén för mer än 15 år sedan. Kommittén föreslog mot bakgrund av en motsvarande analys som den som är redovisad ovan att skogsbruket – storskogsbruket – skall kompensera rennärningen för dels bortfall av betesmark, dels uppkommet merarbetet. Förslaget ledde inte vare sig då eller senare till lagstiftning.

Det verkar alltså som att konsekvenserna för rennärningen vid varje tidpunkt skall bedömas utan att det skall beaktas allt det negativa som är resultatet av det som redan skett!

Detta framgår närmast övertydligt av regeringens proposition 2003/4:3. Uppföljning av skogspolitiken och riksdagens beslut enligt 2003/04: MJU16. Här hänvisas till samråd, utbildning, miljöcertifiering och viss utökad aktivitet från skogsvårdsorganisationen.

Bra i sig, men det tar inte upp det grundläggande negativa som redan skett och fortsätter ske.

Verkligheten i renskogen är, för oss som lever i och av den, hänvisade till den betessituation skogsbruket skapat och som är resultatet av det tidigare bedrivna skogsbruket.

Det finns anledning för Sametinget att agera på såväl lång som kort sikt och där det långsiktiga – urfolksrätten till land och vatten – inte motsägs av ett aktivt agerande i nutid.

Jag yrkar att Sametinget tar initiativ att klarlägga konsekvenserna för rennärningen av det skogsbruk som förts under den senaste 40-årsperioden.

Sundsvall 22 maj, 2008-05-22

Anders Persson
Skogssamerna